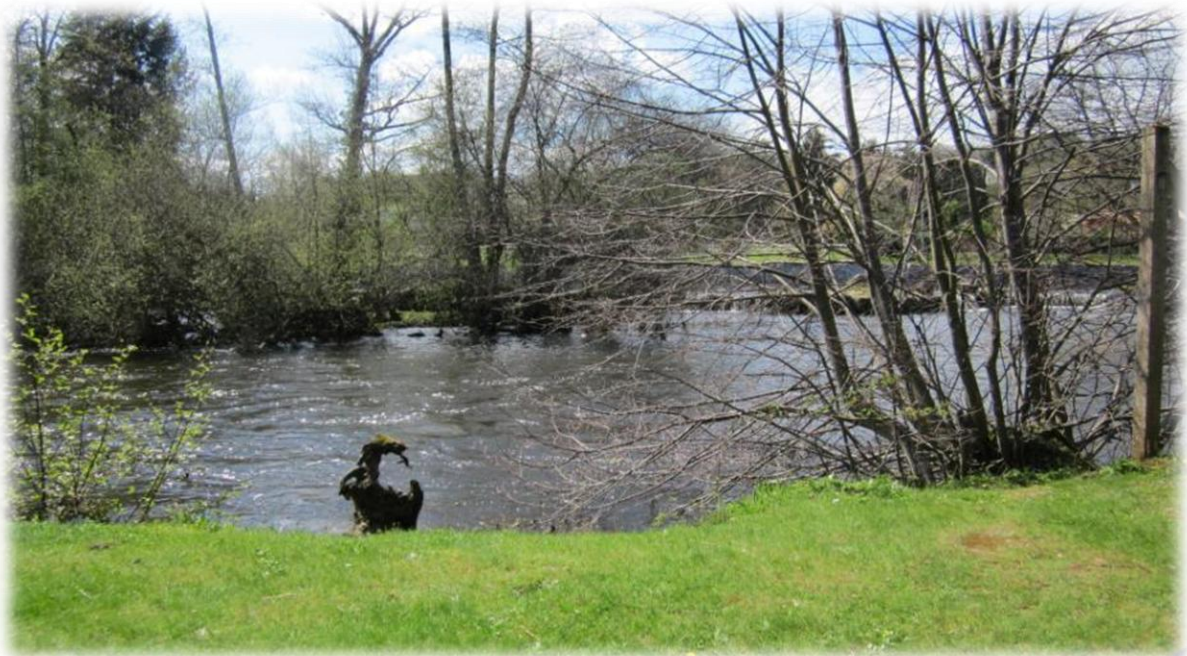


We eindigen in Saint-Priest-Taurion. Het enige hotel is vandaag gesloten (waar hebben we dat nog gehoord)? Er is geen toeristische dienst maar op het gemeentehuis is men zeer bereidwillig voor pelgrims. De bediende neemt contact op met de burgemeester. We mogen onze tent naast het voetbalveld zetten. Er is wel water maar geen sanitair want de sleutel bevindt zich bij de verantwoordelijken van de voetbalploeg en er is vandaag geen training.



De viaduct die de Taurion overspant is 192 meter lang, 20 meter hoog en telt tien bogen.



We gaan wat eten in het enige restaurant in het dorp. We nemen er plaats op het terras. Op een bepaald ogenblik komt er een man, met onder zijn arm een motorhelm, naar ons toe en vraagt of we pelgrims zijn en vraagt ook wat uitleg over de schelp. Dit gebeurt wel meer en ik kijk daar dan ook niet meer van op. Even later gaat deze man weg. Een half uurtje later zie ik hem terug toekomen met zijn motor.



De motorrijder stapt van zijn motorfiets, doet zijn helm af en knielt zowaar voor ons. Hij maakt een kruisteken en prevelt enkele zinnen die ik niet versta. Vervolgens staat hij terug recht en vertrekt hij met zijn motor. Het is de eerste maal dat mij dit overkomt. Ik ben te beduusd om uitleg te vragen aan deze man.



De uitbaatster van het restaurant weet een oplossing opdat we toch zouden kunnen douchen. Ik het naburige dorp is er deze avond wel voetbaltraining. Ze doet enkele telefoontjes en we worden opgehaald met de auto, douchen in de kleedkamers van het voetbalveld van de naburige gemeente, en worden terug gebracht naar Saint-Priest-Taurion. Pelgrims worden duidelijk niet aan hun lot overgelaten.



Van zodra Henk's tent recht staat maakt hij zijn schelp vast aan de tent. Dan voelt hij zich veilig en slaapt hij goed. Hij kan er ook niet van over dat hij een man op de knieën gekregen heeft zonder druk te moeten uitoefenen. Al relateert hij wel het gebeuren. Volgens hem was die man of stomdronken of knettergek.

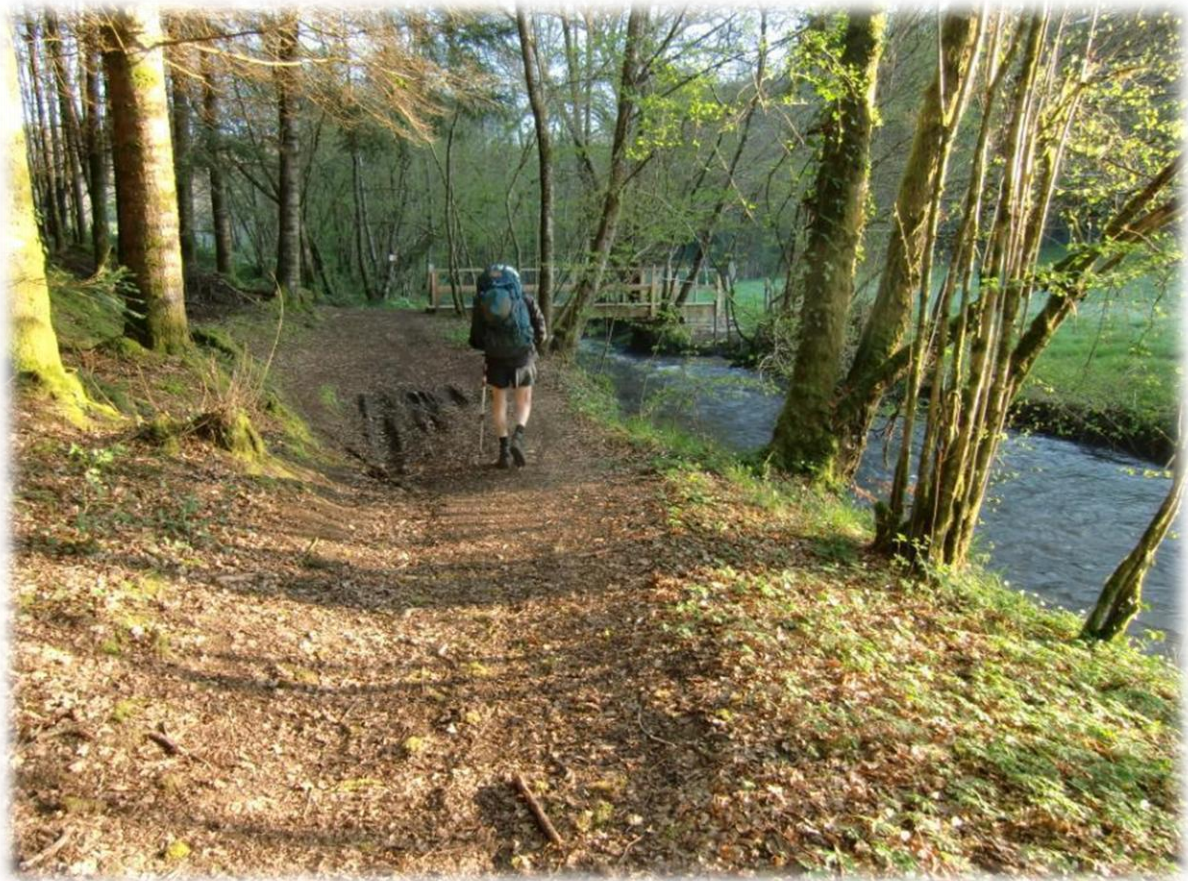
## Woensdag 24 april 2013

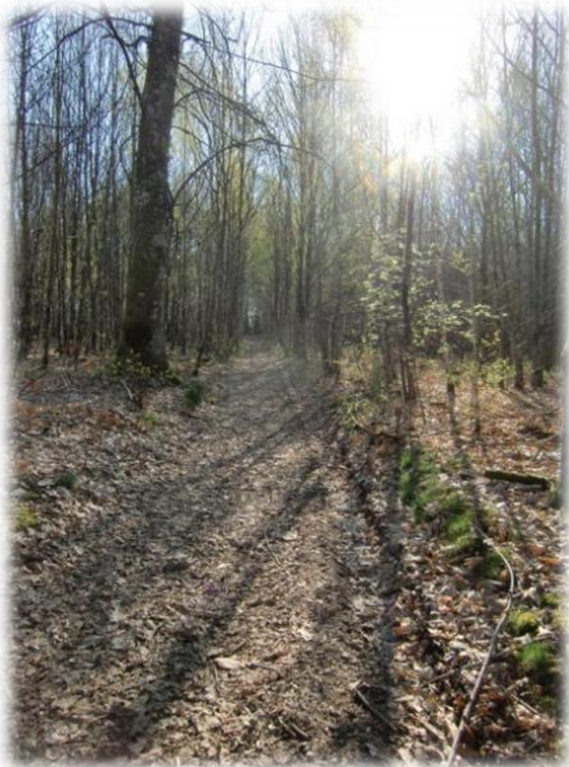
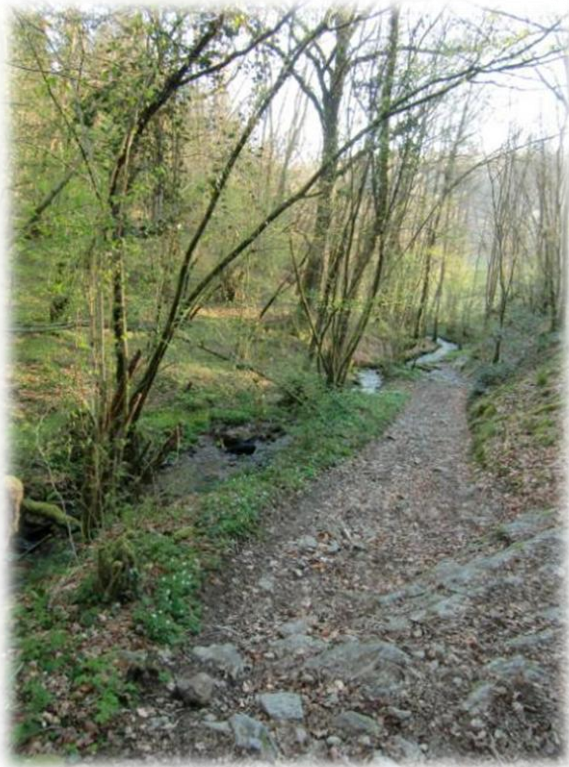
- Van : Saint-Priest-Taurion 260 m
- Naar : Saint-Goussaud 660 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 1.000 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 9 uur

Henk heeft dankzij “de kracht van de schelp” goed geslapen. En zoals gewoonlijk vertrekken we bij dageraad.









We wandelen nu in de vallei van de Taurion. Dat is een zijrivier van de Vienne en is 107 km lang. De bron bevindt zich op 785 m hoogte op het Plateau de Millevaches in het departement Creuse en mondt uit in de Vienne in Saint-Priest-Taurion.





Als Henk een flink uit de kluiten gewassen boom, al dan niet afgezaagd, tegen komt wilt hij er graag mee op de foto. Hij weet ook meteen te zeggen hoeveel kubieke meter hout deze stam bevat en waarvoor hij kan gebruikt worden; timmerhout, meubelhout, brandhout enz.





Een net gepoot aardappelveld (denken we toch) met een oppervlakte die we bij ons niet gauw zullen te zien krijgen.





Opgerolde netten hangen boven de laagstam fruitbomen. Vermoedelijk worden de netten ontrollend en zorgen ze voor een overkapping zodra de vruchten beginnen te rijpen, om de vruchten zoveel mogelijk van de vruchten weg te houden.







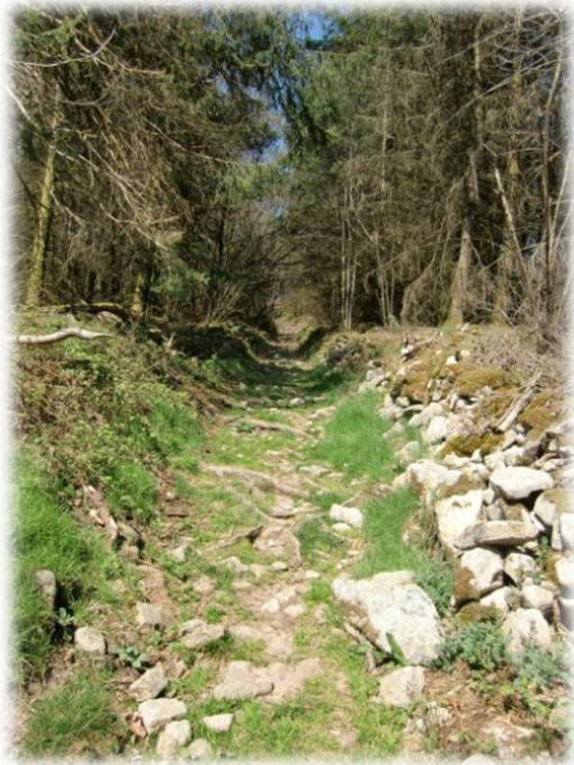
Een kudde limousinrunderen. Ze worden bij ons ook wel gefokt maar hun habitat ligt hier in het Centraal Massief. Hier zijn de weiden mager maar bevatten toch veel vitamines wat zorgt voor een gezond sterk veeras. Hier blijven ze het ganse jaar buiten op de weide. De natuurlijke leefomstandigheden en de natuurlijke voeding hier zorgt er voor dat de dieren een goede spierontwikkeling hebben. Het vlees zelf heeft een fijne vezel en is uitstekend van kwaliteit.





De GR 4 en de GR 654 lopen nog steeds samen. Het is in deze streek wel steeds opletten geblazen dat je wel op de juiste GR zit want er lopen er hier wel meerdere.





Ons eindpunt vandaag is Saint-Goussaud. Er is geen camping en er zijn geen hotels maar er zou wel een gîte zijn van de gemeente. We hebben deze gîte aan pelgrimstarief afgehuurd. We nemen telefonisch contact op met de gemeente om te vragen waar we de sleutel mogen afhalen. Blijkt dat de gîte al van deze morgen werd geopend voor ons. Ze zeggen ons ook dat er één restaurant is in het dorp maar dat dit vandaag gesloten is. We vragen of er toch niet op de een of andere manier voor iets warmes gezorgd kan worden. Even later worden we terug gebeld. We mogen in het restaurant gaan aankloppen en ze zullen ons een menu meegeven dat we kunnen opwarmen in de oven. Henk is er van overtuigd dat het terug de kracht van de schelp is die hiervoor gezorgd heeft.



We hebben de gîte voor ons geheel alleen. Het pelgrimsmenu hebben we met moeite opgekregen. Het Lanterne des Morts hebben we nog niet gevonden maar we vermoeden dat het zich wel zal bevinden langsheen de GR 4 en dat we deze morgen wel te zien zullen krijgen.



Het is nog altijd warm en mooi weer en we profiteren er dan ook van om onze was te doen. Voor we naar bed gaan genieten we nog van een mooie zonsondergang.



### Donderdag 25 april 2013

- Van : Saint-Goussaud 660 m
- Naar : Bourganeuf 460 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 650 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 7 uur

Henk heeft niet zo goed geslapen. Hij was zijn schelp aan de deur vergeten te hangen. Het restaurant is nu wel open en we hebben er kunnen ontbijten.







En hier is hij dan (foto links boven) de 'Lanterne des Morts' of de lantaarn van de doden. Het is een stenen gebouwtje, variabel in vorm, vaak slanke, ronde vorm, meestal hol met een dak met ten minste drie openingen. In het dak werd in de schemering, vaak met een systeem van katrollen, een brandende lamp gehesen, bedoeld om te dienen als een leidraad voor de overledene. De meeste van deze gebouwen werden vaak gebouwd in de twaalfde eeuw.

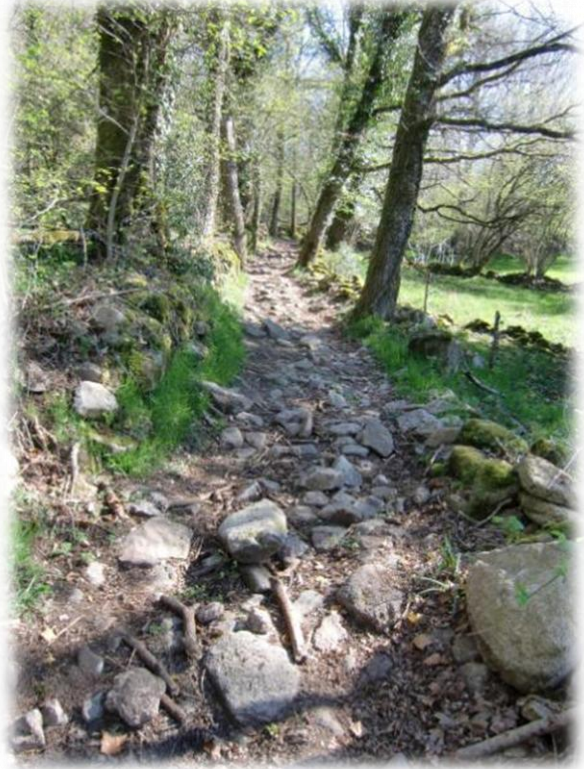




We komen in het dorpje Châtelus-le-Marcheix en verlaten nu voorgoed het departement Haute-Vienne en komen nu in het departement Creuse (regio Limousin).







Vanavond komen we in een stadje en zowel Henk als ikzelf gaan ons eens te goed doen aan een entrecote van een echte limousin.







We moeten deze avond terug de tent niet opzetten want we hebben een hotelletje gereserveerd aan pelgrimstarief.





Het departement Creuse is genoemd naar de gelijknamige rivier die we over enkele dagen zullen zien. De rivier hierboven is terug de Taurion.



We hebben onze intrek genomen in hotel La Boule d'Or. Ik raad dit hotel aan niemand aan. Het is er vuil en smerig. De handdoeken in de badkamer waren ongewassen. Ik heb dan maar zelf de linnenkamer opgezocht en heb er twee propere handdoeken genomen. In dezelfde straat, 50 meter verderop is er een auberge waar je ook kunt slapen. Het is iets duurder maar het ziet er wel netjes uit. We hebben daar ook onze entrecote van een echt limousinrund gegeten en die was best lekker.

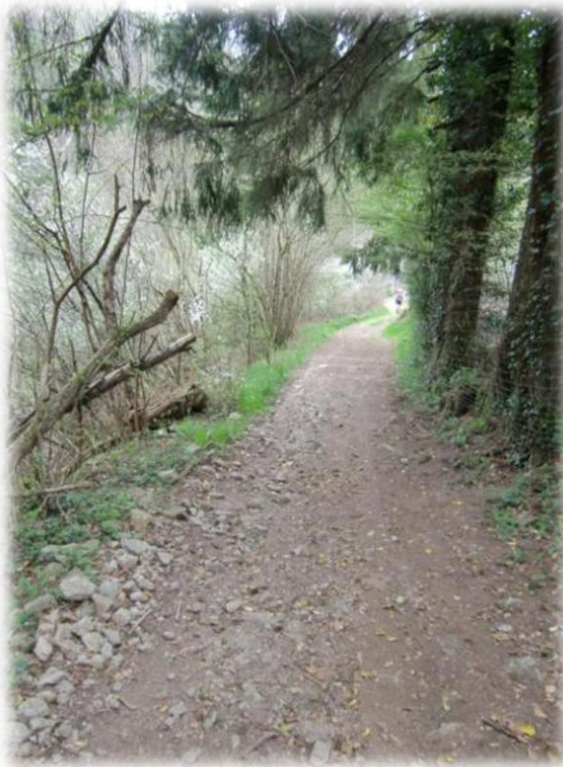
### **Vrijdag 26 april 2013**

- Van : Bourganeuf 460 m
- Naar : Banize 540 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 9 uur

De hoteleigenaar staat ons 's morgens aan de deur op te wachten. Hij stelt voor dat hij voor ons een lekker ontbijt klaar maakt. Wij bedanken vriendelijk voor het aanbod en kopen verse koffiekoeken bij de bakker.







Van in Bourganeuf verlaten we definitief de GR 654 en zullen dan ook minder onderkomens voor pelgrims vinden.







Vandaag de dag is de Creuse het goedkoopste departement van Frankrijk. Niet alleen qua onroerend goed maar ook in het dagelijkse leven. Dit is te danken aan het lage inwonersaantal van het departement. Het toerisme is, in vergelijking met andere streken van Frankrijk nog niet echt op gang gekomen. Wel worden er steeds meer huizen verkocht aan buitenlanders.